

РЕШЕНИЕ

№ 2274

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **2640** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, в връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството / обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./.

Образувано е по жалба на Й. Г. В. срещу Заповед № РД-18-892 / 23.01.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР се прави изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 48393, одобрени със Заповед № РД-18-15 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо нанасяне на ПИ с идентификатор 48393.4990.1175 в съответствие с границите на стар имот № 144002, възстановен на наследниците на В. С. М. с влязло в сила Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ Нови Искър, удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ и Заповед № РД-09-428 / 07.07.2008 г. на Кмета на район „Нови Искър“, по заявление по заявление на Й. Р. Т., наследник на В. С. М..

Жалбоподателят Й. Г. В., също наследник на В. С. М., чрез адв. Т., излага становище за незаконосъобразност на заповедта. Счита, че незаконосъобразно е направено изменението в КК, като са обединени нанесени като три имота в кадастъра

идентификатори 48393.4990.2, 48393.4990.538 и 48393.4990.630, записани на името на наследниците на общия наследодател В. С. М. в един с проектен идентификатор 48393.4990.1175, само по искане на един от съсобствениците / сънаследници/ и без изрично изразено съгласие на всички останали. Сочи, че не са били уведомени всички заинтересовани страни, а именно всички съсобственици, между които и той, с което е нарушена разпоредбата на чл.26 и чл.34 от АПК. Твърди, че поради липсата на уведомяване, няма и подадени възражения, съответно няма мотиви на административния орган по такива. Твърди, също така, че не е налице непълнота и грешка по смисъла на § 1, т.16 от ДР на ЗКИР, тъй като границите на нанесените в кадастъра идентификатори 48393.4990.538 и 48393.4990.630 съвпадат с тези по регулационния план от 2001 г. за УПИ III-538 и УПИ II-630. Сочи, че не се е доказало по делото през 2009 г. да е имало нанасяне на възстановения с Решение № P001M от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ на наследниците на общия им наследодател В. С. М. имот в кадастъра. Смята, че влязлото в сила решение на АССГ по а.д. № 5876 / 2010 г., потвърдено с решение на ВАС по а.д. № 14920 / 2012 г., няма значение за спора. Моли за отмяна на заповедта, както и за присъждане на разноски по списък. Ответникът, Началникът на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., в писмен отговор смята жалбата за неоснователна и недоказана и моли да бъде оставена без уважение

Столична община, чрез район „Нови Искър“, чрез юрк. Т. излага становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че общината е получила уведомления за началото на производството РНИ18-КД00-114 / 21.12.2018 г. от Началник СГКК – С., с което е получила скица проект № 15-892431 / 29.11.2018 г. и няма възражения за изменението. Счита твърденията в жалбата за неверни и моли същата да бъде оставена без уважение.

Заинтересована страна, Й. Р. Т., по чието искане е образувано производството, подала същото като наследник на В. С. М., смята, че жалбата е неоснователна. Сочи, че възстановеният имот е част от нива, притежавана от общия им наследодател от 7,640 кв.м., като приживе той е дал съгласие на едно от децата си - сина си Г. В. С. да построи къща, като заеме 1/8 част от общата нива. Твърди, че през периода 1955 г. до 1990г. нивата се изменя, като синовете на Г. С. застрояват и владеят самостоятелно части от нея, за което си изваждат констативни нотариални актове – имот 536 от Й. Г. С., имот 537 от С. Г. С., имот 539 от В. Г. С. и 540 от В. Г. С.. При възстановяване на собствеността по ЗСПЗЗ тези части, представляващи не 1/8, а половината от бившата нива /3627 кв.м./, като застроени, заедно с част от 581 кв.м., попадаща в стадион, не са възстановени на всички наследници. Въпреки, че с решението на ОСЗ се възстановява само част от нивата, наследниците на Г. С., между които и жалбоподателят искат и още, като са завзели и части от възстановения с решението на ОСЗК имот, който е възстановен на всички наследници на В. С., като са направили регулация и за 630 и 538 на името на Й. В. и В. Г., без документи за собственост и без съгласие на всички останали наследници. Сочи, че в кадастъра неправилно е нанесен общия възстановен имот като отделни имоти без да е имало делба между всички наследници. Сочи, също така, че наследниците на Г. С., между които и жалбоподателят препятстват отразяването на имота така, както е възстановен по решението на ОСЗ, като сочат и предходна процедура през 2009 г. при която е правен опит за нанасяне на имота, съответно решение на АССГ по а.д. № 5876 / 2010 г., потвърдено с решение по а.д. № 14920 / 2012 г. на ВАС. Сочи, че е подала искането от името на всички останали

наследници на общия наследодател, но не може да има съгласие с наследниците на Г. С., които са завзели идеалните части на своите сънаследници. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Заинтересовани страни, Т. Р. И., С. П. Х. и П. И. С., също наследници на В. С. М. – смятат жалбата за неоснователна и поддържат становището на Й. Т..

Заинтересовани страни всички останали наследници на В. С. М. – Н. Д. П., В. В. К., В. Г. П., С. Г. В., В. Г. С., Й. Г. В., С. Т. С., Л. В. И., В. В. В., М. Н. А., И. Н. Н., А. Й. В., Е. В. К., Й. В. К., М. Н. В., В. В. В., В. П. В., П. Б. С., Г. Г. Г., А. Г. Г., Б. А. Д., И. Г. В., Ж. Г. В., А. И. С., Р. К. В. и Ц. К. В. – редовно уведомени, не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от заинтересовано лице и в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, събраните писмени доказателства, както на изслушаната и приета без оспорване от страните съдебно – техническа експертиза на в.л. геодезист инж. С. Б. К., и като взе предвид доводите на страните, както и въз основа на извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 51, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки. Съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри по ал. 1 се извършват от службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. В съответствие с разпоредбата на чл. 54, ал.4 ЗКИР, измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект.

В съответствие с чл. 54, ал.4, вр. ал.2 от ЗКИР, компетентен орган по издаването на заповед за изменение на КР в хипотезата на чл. 51, ал.1, т.2 от ЗКИР е Началника на СГКК по местонахождението на имота. Предвид местонахождението на имота, местно компетентен в случая е Началника на СГКК-С., предвид което оспорваният в настоящото производство административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му по закон правомощия.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Предвид това, не са налице основания за отмяна / обявяване нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Съдът счита, че при издаването на заповедта, не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяната ѝ на основание чл.146, т.3 от АПК.

Със оспорената Заповед № РД-18-892 / 23.01.2019 г. на Началника на Служба по

геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С. на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР се прави изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 48393, одобрени със Заповед № РД-18-15 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо нанасяне на ПИ с идентификатор 48393.4990.1175 в съответствие с границите на стар имот № 144002, възстановен на наследниците на В. С. М. с влязло в сила Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ Нови Искър, удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ и Заповед № РД-09-428 / 07.07.2008 г. на Кмета на район „Нови Искър“, по заявление по заявление на Й. Р. Т., наследник на В. С. М..

В действащата кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-15 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, имоти с идентификатори 48393.4990.2 с площ от 2120 кв.м. и 48393.4990.538 с площ от 499 кв.м. и 48393.4990.630 с площ от 740 кв.м., от които се образува новият проектен имот идентификатор 48393.4990.1175, са нанесени като собственост на наследници на В. С. М. въз основа на документ за собственост – Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ Нови Искър.

Процедурата е стартирала по заявление вх. № 01-348314 / 10.09.2018 г. от Й. Р. Т., в която сочи, че е от името на наследниците на В. С. М., като е приложено удостоверение за наследници. Видно от приложеното към административната преписка удостоверение за наследници от юли 2017 г., освен заявителката, общият наследодател има още двама и осем живи наследници, а в настоящото съдебно производство те са над трийсет. Към заявлението няма пълномощни, по силата на които заявителката да е упълномощена за подаване на заявлението от името на всички наследници. В този смисъл, заявлението следва да се счита като подадено не от всички наследници, т.е. съсобственици на засегнатите имоти, за които се иска поправка на пълнота и грешка, а от заявителката Й. Р..

Горното обаче не представлява процесуално нарушение, както твърди жалбоподателят. Процедурата по изменение на КККР може да бъде иницирана по заявление, подадено само от едно лице собственик на имот, съгласно чл.51, ал.3 от ЗКИР, като не е задължително заявлението да изхожда от всички собственици на засегнатите от изменението имоти, следователно и от всички съсобственици на един имот. В цитираната разпоредба е предвидено, че измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община, като няма забрана за инициране на производството само от един собственик. В този смисъл е и съдебната практика, напр. решение № 801 / 20.0.2017 г. по а.д. № 1308 / 2016 г. на ВАС и др.

Новата уредба в ЗКИР (изм. ДВ, бр. 49 от 2014 г.) вече не предвижда задължително съставянето на акт за непълноти и грешки, както това се изискваше преди последното изменение на закона. Отпадането на това процесуално изискване, залегнало в специалния закон, обаче не означава изцяло отпадане на задълженията на административния орган да осигури участието на страните в производството. Специалният Закон за кадастъра и имотния регистър не съдържа уредба, която да дерогира общата на АПК по отношение на участието на страните в производството.

Както бе посочено наследниците на В. С. М., на чието име са записани като собственост процесните имоти, въз основа на решението за възстановяване на собствеността, са над трийсет. Административният орган, като е неправилно е приел,

че заявлението е подадено от всички наследници не е уведомил всеки един от тях за образуване на производството, а е уведомил единствено собственикът на имот 48393.4990.550 / спортно игрище/ Столична община, чийто имот също са засяга от изменението с уведомление за началото на производството РНИ18-КД00-114 / 21.12.2018 г. от Началник СГКК – С., с което е изпратена скица проект № 15-892431 / 29.11.2018 г. Заинтересованата страна, както сочи юрк. Т., няма възражения за изменението.

Не са уведомени всички останали сънаследници на В. С. М. за образуването на производството, съответно същите не са излагали становище и не са имали възможност да подадат възражение пред административния орган.

Действително е налице нарушение на разпоредбата на чл. 26 и чл. 34 от АПК, които задължават административния орган да осигури участието на заинтересуваните страни в производството, да им даде възможност за представяне на обяснения, възражения и доказателства и да ги обсъди.

В същото време, съдът счита, че нарушението не е съществено. Съдебната практика приема, че то би било такова само в случай, че ако не беше извършено, то нямаше да се стигне до издаване на процесния административен акт. Наследниците са уведомени за издаване на административния акт, съответно са имали възможност и чрез подаване на жалба срещу него, съответно в настоящото производство да защитят правата си. Именно това е направил и жалбоподателят.

При изменение по реда на чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР „съгласието“ на всички заинтересовани лица не е задължително условие от процесуална гледна точка за издаване на заповедта, както неправилно твърди жалбоподателят. Наличието на несъгласие, съответно подаденото възражение следва да бъде обсъдено от административния орган, а в случая от съда, и ако същото е неоснователно, т.е. не е налице спор за материално право, а е налице непълнота и грешка при нанасянето на имота в КК, то изменението следва да бъде извършено

Липсата на съгласие на всички собственици на имота, респ. на собствениците на имотите в обхвата на изменението е основание за изменение на КК по чл. 52, т.3 от ЗКИР, каквото не е иницирано в случая.

Евентуалното разделно ползване на общия съсобствен имот от всеки от собствениците, също е предмет на отделна процедура за изменение на КК, и то след проведена делба на основание чл. 52, т.1 от ЗКИР.

Единственото правоизключващо възражение по отношение процедурата по чл. 51, т.2 от ЗКИР е свързано със спор за материално право, какъвто не е налице, видно от материалите в административната преписка и доказателствата по делото.

Съдът счита, че заповедта е съобразена и с материалния закон и целта на закона, поради което не са налице основания за отмяна и съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК, с изключение на частта й, с която са заличени данните за собственост на обединяваните имоти.

Като правно основание за издаване на оспорваната заповед е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР, съгласно която кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Легално определение на понятието "непълноти или грешки" е дадено в § 1, т. 16 ДР (нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г.) на ЗКИР . Такива са „несъответствия в данните за недвижимите имоти в

кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри“.

Съгласно чл.54, ал.2 от ЗКИР „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастъра, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1.“

Съгласно мотивите на Решение № 1572 от 30.01.2020 г. по а.д. № 6953 / 2019 г. на ВАС, както и други подобни, които съдът напълно споделя, „спор за материално право в производството по отстраняване на непълнота или грешка, съществува тогава, когато между заявителя и някои от заинтересованите лица, по смисъла на § 1, т. 13 ДР ЗКИР, има конкуренция на вещни права по отношение на имота - предмет на изменението. Това се установява въз основа на документи за собственост, легитимиращи страните в административното производство като носители на такива конкуриращи вещни права“.

При горната уредба, от материална гледна точка следва да се прецени дали във връзка с процедурното изменение на КК и КР между страните е налице спор за собственост, но не голословен такъв, а основаващ се на притежаваните от страните документи, удостоверяващи тази собственост, и дали са налице непълноти или грешки, представляващи несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, т.е. в случая към 23.01.2012 г.

На първо място, между страните не е налице спор за материално право по отношение собствеността върху имот с проектен идентификатор 48393.4990.1175.

С Решение № P001M от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ е признато право на собственост върху нива, в размер на 7 511 кв.м. на наследниците на В. С. М., съответно въз основа на проведената процедура по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, предхождаща издаването на решението, и Удостоверение № 2438 / 18.06.2008г. по чл.13, ал.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ и Заповед № РД-09-428 / 07.07.2008г. на кмета на район „Нови Искър“, с която се определя застроената, съответно незастроената и подлежаща на възстановяване площ, се възстановява на наследниците собствеността върху 3301 кв.м. по скица, извадка от Картата на възстановената собственост, съответно се отказва възстановяването върху останалата част от 4210 кв.м., като 581 кв.м. попада в реализирано мероприятие на Столична община – стадион, за което с Решение № П151 от 21.11.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ се определя обезщетение, а останалата част е застроени се владее от част от наследниците на В. М., между които и жалбоподателя / УПИ

X-536, УПИ IX-376, УПИ VIII -539 и УПИ VII-540/.

Застроените имоти УПИ X-536, УПИ IX-376, УПИ VIII -539 и УПИ VII-540, за които заявителката твърди, че лицата са си извадили документи за собственост, вероятно въз основа на давностно владение, са извън възстановената площ с решението на ОСЗ, съответно са извън предмета на процесния спор, предвид което и по отношение на тях не се извършва каквото и да е изследвано по делото.

Процесните имоти с идентификатори по КК 48393.4990.2 с площ от 2120 кв.м., 48393.4990.538 с площ от 499 кв.м. и 48393.4990.630 с площ от 740 кв.м., от които се образува новият проектен имот идентификатор 48393.4990.1175, са нанесени като собственост на наследници на В. С. М. въз основа на документ за собственост – Решение № P001M от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“, и представляват именно възстановената с това решение площ от 3301 кв.м. и по Картата на възстановената собственост, което се потвърждава и от изслушаната по делото експертиза.

Нито една от страните, вкл. и жалбоподателят, не представят други документи, удостоверяващи собственост, различна от тази по решението за възстановяване на собствеността на всички наследници на общия наследодател.

По изложените съображения липсва на спор за собственост върху имотите, предмет на процесното изменение, като за страните е безспорно, че става въпрос за собственост на всички наследници на В. С. М., възстановена с Решение № P001M от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“.

Следователно, за жалбоподателя липсва правоизключващо възражение, което би могъл да противопостави срещу нанасяне на изменението ва КК.

На второ място, налице са непълноти или грешки по смисъла на в § 1, т. 16 ДР на ЗКИР, представляващи несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри, т.е. в случая към 23.01.2012 г.

Кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 48393 са одобрени със Заповед № РД-18-15 / 23.01.2012 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Съгласно чл.14, ал.1 от отменената, но действала към онзи момент Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството / обн., ДВ, бр. 41 от 13.05.2005 г., в сила от 13.05.2005 г., изм. и доп., бр. 16 от 21.02.2006 г., бр. 82 от 21.10.2011 г., отм., бр. 4 от 13.01.2017 г., в сила от 13.01.2017 г./, наричана по долу за краткост „Наредбата“, в редакцията ѝ, актуална към издаване на заповедта: „Границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: 1. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2006 г., бр. 82 от 2011 г.) означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите;

2. (доп. - ДВ, бр. 16 от 2006 г., отм., бр. 82 от 2011 г.); 3. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения З., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 4. регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 5. (нова - ДВ, бр. 82 от 2011 г.) съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 6. (нова - ДВ, бр. 16 от 2006 г., предишна т. 5, бр. 82 от 2011 г.) карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.“ „Приоритетно“ означава, че при наличието на приоритет от предходна точка, следващите, посочени в разпоредбата са без значение.

По отношение на приоритета по т.1, единственият „акт, определящ правата върху имотите“ по смисъла на тази разпоредба, т.е. единственият документ за собственост по отношение на процесните имоти, както бе посочено по-горе е Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“, следователно означено местоположение върху терена или посочените от собствениците гранични точки може да има само в съответствие с този акт. По делото няма доказателства към онзи момент да е имало означения по реда на чл.14, ал.1, т.2 от Наредбата.

При липса на предходния, се преминава към втория приоритет – този по чл.14, ал.1, т.2 от Наредбата - кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ или отменения З., на § 40 от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, като изброените в него карти и планове са с равностойно значение.

Възстановеният с Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ имот безспорно е нанесен в Картата на възстановената собственост /КВС/ към 2008 г. като имот № 144002, което се потвърждава и от изслушаната експертиза. КВС е именно „карта, създадена по реда на ЗСПЗЗ“ по смисъла на чл.14, ал.1, т.2 от Наредбата.

Следователно, Изпълнителният директор на АГКК при първоначалното одобряване на КК и КР през 2012 г. е бил длъжен да се съобрази с КВС и съответно да нанесе възстановения с Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ именно според границите, отразени в КВС.

Вместо това, имотът е бил нанесен в КР с данни за собственост именно с посочване на Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“, съответно на В. С. М., но в КК неправилно са нанесени граници, като имотът е разделен на три, всеки от които записан със същите данни за собственост по Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ на В. С. М., но съобразени с регулационен план, одобрен с Решение № 27 по Протокол № 32 от 10.12.2001 г. на Столичен общински съвет, според който имотът попада в

новообразувани УПИ II-630 и УПИ III-538 от кв. 53, върху част от новопроектирана [улица], както и върху част от УПИ I-за жилищно строителство от кв. 54.

Този регулационен план от 2001г. не може да бъде използван като приоритет, първо, доколкото регулационните планове са такива по т.4 и при наличие на приоритет по т.3 – КВС, регулационните планове се без значение, и второ, за да бъде използван изобщо като приоритет, в случай, че нямаше КВС, то става въпрос за „регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани“, а в процесния случай, става въпрос за неприложен РП, като от експертизата се установява, че няма реализирана улица, няма и уреждане на сметки по регулация.

Следователно, към момента на одобряване на КК и КР през 2012 г. при нанасянето на имота, възстановен с Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ на наследниците на В. С. М. е налице допуснатата грешка, като същият не е нанесен съгласно наличния приоритет по чл.14, ал.1, т.3 от действащата към този момент Наредба, а именно карта, създадена по реда на ЗСПЗЗ, КВС, предвид което и правилно с оспорената заповед се поправя тази грешка и имотът с проектен идентификатор 48393.4990.1175 се нанася в съответствие с границите на стар имот № 144002 по КВС. Съответствието на същите се потвърждава и от изслушаната експертиза.

В допълнение, съдът счита за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че влязлото в сила решение на АССГ по а.д. № 5876 / 2010 г., потвърдено с решение на ВАС по а.д. № 14920 / 2012 г., няма значение за спора. Със Заповед № РД-09-167 / 26.03.2010 г., поправена със Заповед № РД-09-185 / 09.04.2010 г. Кметът на Район „Нови Искър“ на основание §4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР е одобрил попълване на кадастралната основа в регулационния план на [населено място] с имот с проектен № 858, съответстващ на имота, възстановен по Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ на наследниците на В. С. М.. Впоследствие, на основание чл.91, ал.1 от АПК, Кметът на района е оттеглил горните заповеди със своя Заповед № РД-09-283 / 27.05.2010 г., като е приел, въз основа на тогава действащата уредба в ЗКИР, че неподписването на акта за непълноти и грешки от всички съсобственици / в случая от В. В., Й. В. и В. Г./ е индicia за спор за собственост. Тази заповед е оспорена в соченото съдебно производство от Й. Т., както и от още деветнайсет от останалите наследници на общия наследодател, като с посоченото решение № 2121 от 21.04.2012 г. по а.д. № 5876 от 2010 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 7836 / 06.06.2013 г. по а.д. № 14920 / 2012 г. на ВАС, заповедта, с която кметът на района е оттеглил предходните заповеди, е отменена. Следователно, нанасянето на имота, възстановен на наследниците на В. С. М. именно според границите на същия по КВС съответства и на влязлото в сила съдебно решение. Въпреки че административният орган правилно е преценил наличието на грешка при одобряването на КК и е издал процесната заповед, с която

съсобственият имот е нанесен като ПИ с идентификатор 48393.4990.1175, в съответствие с границите на стар имот № 144002, възстановен на наследниците на В. С. М. с влязло в сила Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ Нови Искър, удостоверение и скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ и Заповед № РД-09-428 / 07.07.2008 г. на Кмета на район „Нови Искър“, необосновано при положение, че за всеки един от трите имота, от които се образува новият, са записани данни за собственост, а именно по Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ на наследниците на В. С. М., с оспорената заповед изчезва тази информация и се посочва, че липсват данни за собственост. В тази й част заповедта е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като бъде задължен административния орган да нанесе известните му данни за собственост на имота.

С оглед на изложените мотиви, след извършване на проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания на чл. 146 АПК, съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на материалния закон, административно-производствените правила и в съответствие с целта на закона, а подадената жалба като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора съдът следва да се произнесе по въпроса за разноските, на каквито имат право на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК ответникът и заинтересованите страни. Искания за присъждане на такива обаче няма по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. В. срещу Заповед № РД-18-892 / 23.01.2019 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – С., освен в частта й, с която за поземлен имот с идентификатор 48393.4990.1175 е посочено „няма данни за собственост“, в която част заповедта се ОТМЕНЯ, и ВРЪЩА преписката на административния орган като го да задължава да посочи в данните за собственост Решение № Р001М от 23.10.2008 г. на ОСЗ „Нови Искър“ за възстановяване на собствеността на наследниците на В. С. М..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: